

20/02/2025

Слово на Българския патриарх Даниил в деня на обесването на йеродякон Игнатий - Васил Левски

Уважаема г-жо Вицепрезидент,

Ваши Преосвещения,

Ваши Превъзходительства,

Уважаеми г-н кмет на гр. София,

Почитаеми представители на държавността,

Уважаеми г-н председател на Общобългарския комитет „Васил Левски“,

Всечестни отци,

Братя и сестри,

Паметта за йеродякон Игнатий - Васил Левски е скъпа за всяко свободолюбиво и родолюбиво българско сърце. Чистият и светъл образ на Дякона е с нас и днес, а неговите думи и дела продължават да отекват като

вечен и неотменим завет за поколенията и да ни вдъхновяват в осъществяването на неговата мечта за свободна и независима България. Чистата и свята република на Апостола на българската свобода, която се основава върху богодаруваната вяра в достойнството и равноценността на всички хора пред Бога и пред закона, съвместното мирно съжителство на всички, независимо от верска и народностна принадлежност, независимо от пол, звание и положение в обществото, са част от непреходното завещание на Васил Левски към всички нас днес. Този идеал е вдъхновен от саможертвената любов към Бога и човека, която стои в центъра на нашата православна вяра.

Денят на паметта ни за Апостола на нашата свобода е и ден за духовен размисъл и равностметка. В този ден пред нас се изправя величието на подвига и саможертвата за ближния. Какво означава за нас животът на Левски – от монашеските обети до смъртната присъда и безсмъртието в народната памет? От християнска гледна точка на първо място тук е темата за вярата. За християнската вяра като отправна точка в живота, като онзи фундамент, върху който стъпваме в най-важните и критични моменти, преди вземането на най-важните ни решения.

Всичко това, когато се вгледаме честно и безпристрастно, виждаме и в подвига на йеродякон Игнатий – Васил Левски: дълбока и чиста вяра, действена и жертвена любов. Избраният от него път е нетипичен за един монах и йеродякон, но внимателното вглеждане разкрива истинския му образ: зад революционера Васил Левски, който е готов да положи душата си за своите приятели – за своите братя по вяра и род и за всички човеци, стои християнинът йеродякон Игнатий, зад Апостола виждаме Дякона, с неговата твърда вяра и упование в Бога, с привързаността му към Църквата, с присъствието на богослужение, с редовната изповед и участие в светата Евхаристия. Добавяйки към това скромния и добродетелен личен живот на йеродякона-апостол, виждаме действителните измерения на неговата личност. В бореца за свобода откриваме православния християнин, в революционера – монаха, в посветилия се на служение на своя народ – дякона. Защото дякон означава служител.

Вглеждайки се тъкмо по този начин в личността на Левски, ние откриваме и нещо много важно за самите нас днес, за отношението ни към вярата и към Църквата, на която дължим толкова много за съществуването си като народ. Спомняме си, че в Църквата – също като йеродякон Игнатий – и ние сме призвани да подражаваме на саможертвения пример и подвиг на Богочовека

Иисус Христос, Чиято жертва за живота на света (Иоан 6:51) е плод от Неговата любов, от послушанието Му към волята на Небесния Отец и от Неговото смирение. Същата тази богоподражателна любов и саможертва ние виждаме в целия жизнен път на свидния син на нашия народ йеродякон Игнатий – Васил Левски. Нека този светъл за всички ни образ, да ни бъде пътеводна звезда и вдъхновяващ пример във времената на равнодушие, релативизиране на ценностите и духовна забрава, през които преминаваме!

Вечна и блажена да бъде паметта му!

† ДАНИИЛ, патриарх Български

bg-patriarshia.bg